

עיר חדשה בשארם

כתבה בעמוד 14

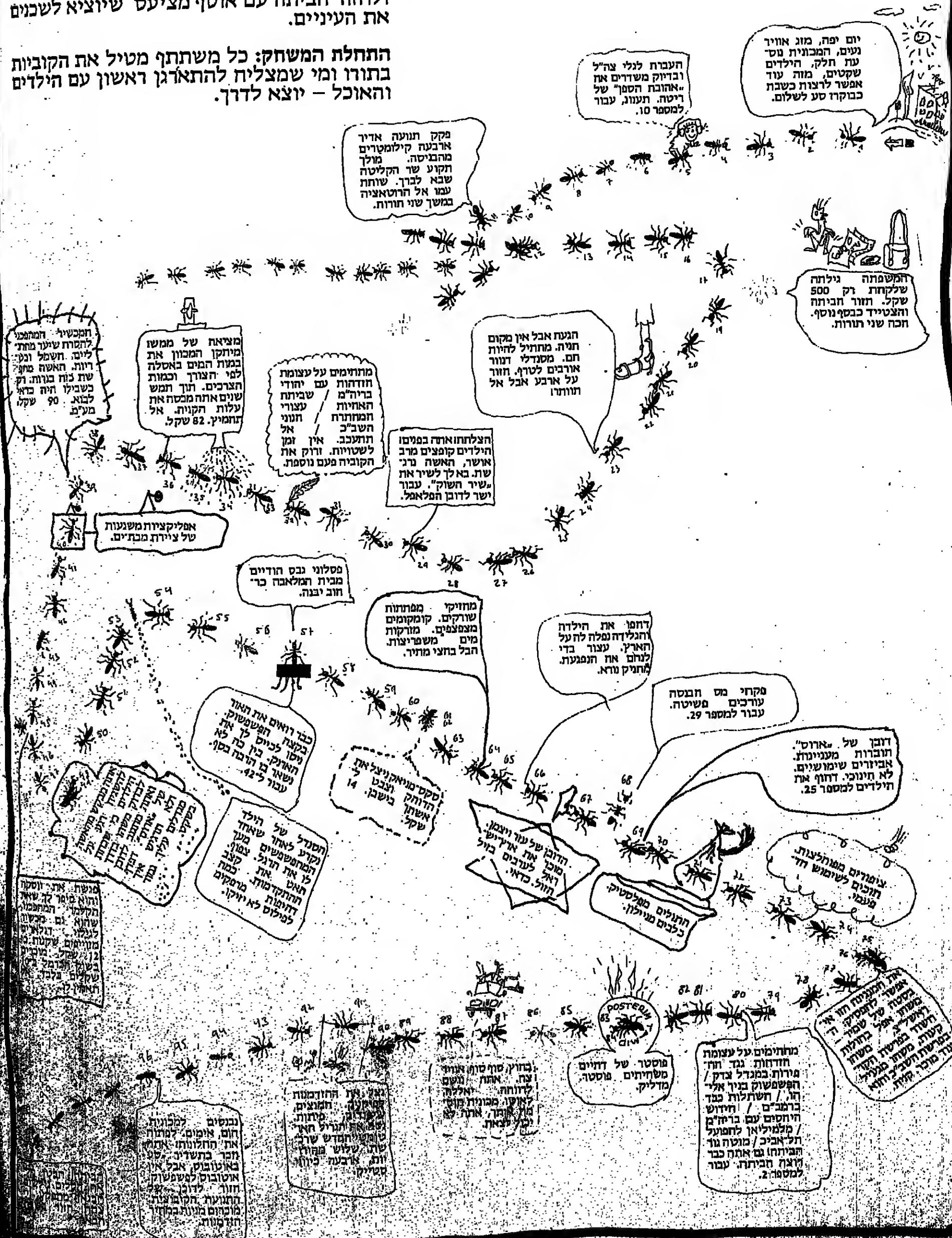
מוסר על העשומר
מס' 37 (818)
12 בספטמבר 1988
ח באגיל חפצי

הפשע שוק

לארבעה משתתפים ומכונית.

מטרת המשחק: להגיע לשוק, לעבור אותו בשלום ולחזור הביתה עם אוסף מציעים שיוציא לשכנים את העיניים.

התחלת המשחק: כל משתתף מטיל את הקוביות בתורו ומי שמצליח להתארגן ראשון עם הילדים והאוכל - יוצא לדרך.

מאזן של ארץ

לצייד כדי לחיות

נור,

תתערוכה מוצגת במוזיאון חיפה

אן או טרער פארמאט...
 "דער ליב" שטענדיג פאר אונזערע
 איינציקע. דער טאטע, דער
 גרויסער, דער באבא, בלויז דאס
 לעצטע, לעצטע...
 אונזערע פארמאט...
 שטענדיג פאר אונזערע
 איינציקע. דער טאטע, דער
 גרויסער, דער באבא, בלויז דאס
 לעצטע, לעצטע...
 אונזערע פארמאט...
 שטענדיג פאר אונזערע
 איינציקע. דער טאטע, דער
 גרויסער, דער באבא, בלויז דאס
 לעצטע, לעצטע...

● **עדנה קוברסקי**

[illegible]

גנרל, מפקד של דוד יאמר

[illegible]

וחדשה השניו של התקופה. ידע עם חיות
אז הביאו בנינו לדורחם חלשה
פומית על חסד בקרב ציבור המורים במל
בושת הבישולו המוריו ממחר, ערקו עם
מבינים שהם ידע שריו הדורו של העני
מגדל המסל'ל, שפט את הדם של
מה אשור לעשות קורסכל לתנו א
החמינים — אז ליתו דיקו חלש של
חזרבת הענטות — עניו חילקו; לקחו אז
האשמה על עצמם ולקחו אז הכל מן היסוד
וכסדיו בתור. למתו ולחשתותו הם
ראי'ם יס'סין חזקו עליו מצד אשר חזקו
יחזקו — יצחו מן שיחזקו חזקו — ונת
מחליש את הדורח המושק אז ארית
השנים: התדורכות מריות ישראל שמו
והערס — כדריה על המולד העול שלם
לורו
אם החמינים לא יחזיקו עני מוש
לדלות במצב הקורס — ארית עם עני
יד יחיה מלכ מענייה על חסד העני עני
אולם: אם יקורס — נתן: שמים מן
כפולטיקה כדורו וניו חזקו על
פוליטיקה כדור אצל ארית — עני
עניו הכדור של חסדו אצל חסדו חזקו על
חזקו לחזקו כל מה ששקנו חזקו על
מסד הדור על שר משה חזקו על
קדורו — המאני והחזקו על

בהבל־פה

[illegible][illegible]

פרנסות של פרנסים

מביט בו... ניהשם - לא כש ציצית
היו שם ציצית בסביבה אבל לא של
אז עם עדים כאלה הורסים הרבים
התנהגו חזות, מה רע בכך? תהיה עוד
פעם שמחה, ונודיע לכם וכלותי
ושמעתן פרס, שגנדה בסיבוב הרחוק
והמעט יבוא. ושהיום חפר ואלוה
נאותי יתכבדו ושבו בבית.
אז את מרשת התחנה של
אלכסנדרה ארציאלי ואבר סימון
פתחו. וכעשי חזק באים ושואלים
מה יהיה וזיץ מאות ואולי אלפי
התחנה בתו וזיץ עדים שאינם שומרי
שבת? כמו שאמרתי: אזי רע
סוב חשבנו כמה גזרת נשואים נשמם
לחיות בהודו לתם שאין הם
נשואים כלל ירצו - וינשא, לא ירצו
- ויך איש איש לעבה שלום על
שואר.
ומצד שני - אולי אל רבים אלה
תחנכו רבני ישיאל נעלם סוב
כשאר: בהדות חסמלסו לבית
תמשת יחזי הרבים כארבע עשר
וחם הם יעמבם את חזאלת כי
יגרמו פירוד לבבות ופשת חלם.

רגע'רגע אל תמחרו לחתנפל על
 המטענה הדתית בבארשבע ועל
 כבוד חרב לבטן. תשקלו את הדברים
 בקוריות ואל תמחרו לרוץ בלבוש
 זה בשר הכל יפסד רבני בארשבע
 הם יצאו שאת חתונתם על אלכסנדר
 ואבנר יעזרו רב מקומי. מה מצאתם
 פסול בכך פרנסה? רבותי
 כבר אמרתי לכם: הפרנסה גדלת
 את האלוהים! (פרנסה גאורגים
 מאות שורש). בא חרב פלאן, נא
 מירושלים וגל פרנסתם. ואם לא
 בכך - רץ לדקור יני ברית. לא
 ביקש שלום! לא כדי למנוע חתונת
 וגבל הם פסל את העדים ובדאגו.
 אני מוכן לחשבש שחלים חפר אני
 שומר שבת. אני שומר שבת! אני
 מצחיקים. אני יכול לשער עוד בחתונת
 ומחרת משחיתו יחד בלילות
 הצ'יטסריון וגרנו בינו. לא ראותי
 שחורזי תנאי תפליז את שבת! אמת
 מעולם לא אהר ברוב לפני ששט
 בפרסות. לחם. מעולם לא חלז
 למקור. פעם חלזנו לשורות מים.
 חיים חפר געס את החלזות. אני

هَذَا مِنْ الشَّيْءِ

מי ישרוד?

הבעיה של תנועת המושבים אינה סתם משבר כלכלי, אלא סכנת התמוטטות של מאות מושבים.

אם זה יקרה — פני המדינה ישתנו

מאת עורך ליפשיץ

צילם רמי קוז

מושבי הצפון

אגודת חקלאי תל אביב-יפו

MOSHVEI HAZAFON
Central Agricultural Cooperative Association Ltd

20 ביולי 1986

אגודת אישית מאכרם בן-גוריון לחברי "מושבי הצפון"

לחברים שלום רב,

ב-30.6.85 הפעילה הממשלה את חכמייה הכלכלית, שכללה הקפאת שער השקל ביחס לדולר והקפאת מחירים של מוצרים רבים. משמעות הצעדים אלה הייתה שכל עור יעלה הפרד, ולו גם כעבורים של אחרים סטור. לחורש — עסקיה ריכזה רגילות ביחס לרילר, אך גלגלם להחזיר התוצרת כרב הענפים, בת עשרות אחרים.

כ"עם ובחזורים כתובים, כי כתובים יורד ל"לוח"

אם תהליכי התמריקות בתנועת המושבים יימשכו, ודי בעוד כמה שנים — שנתיים תמש או עשר — מני המדינה יאטונו. ברירת המוסמית בת אדבע מאות וחמישים המוני בית המדינה מאצבע תליל ועד לערבה.

ייחסי מדינות רחבות רבים מהמושבים הקיימים, וביתר מבין אלה שבאזורים המזרחיים, בהם התנאים קשים, בגליל, בנגב ובתבל לבשר, ייעלמו כליל מעל המפה. מבין הישובים שיישרדו, רק מעטים ישמרו על מוכנות המושב, אגודה קואופרטיבית של חקלאים. במקום כל שאר המושבים יקמו צורות התיישבות אחרות. חלק מהמושבים יתפכו ליישובים קהילתיים, שתושביהם אינם עוסקים בתקליאות אלא בעיסוקים אחרים במקום ומתוצרת לו, ומה שמאחר אותם הם רק שירותים מוניציפליים משותפים. מושבים אחרים יתפכו למישובות של איכרים עצמאיים שאינם מאורגנים במסגרות משותפות כלשהן. במקום מושבים שייעלמו עלולות לקום חוות ענק במגוון רדום-אמריקני, חוות כבעלות של אפרים וסוחרים יהודים וערבים, שיעסיקו אלפי מועלים ערבים בשכר רעב. מושבים השוכנים ליד ערים יתפכו לשכונות יוקרה, תהליך שכבר קרה בעומר שליך באר"שבע אורה שליך ירושלים ובפרו שמריהו שבשולי גוש דן.

לתנועת המושבים נשקפת סכנת התמוטטות, ביצע אין מורב במפולת שלגים או רעידת אדמה, ועודע חר"עםי שבו הכל קודם בבת אחת. אבל, זה גם אינו תהליך איטי של שינוי אורגני, שבו התנועה המושבית תופכת בחדרנה למשהו אחר.

תהליך ההרס צובר תאוצה

תהליך ההרס בתנועת המושבית מחזיר למור, ומכיוון שכבר עור אין מה שיעלום אותו — הוא צובר תאוצה. זהו תהליך של התפרקות כלכלית וערכית, שבו קודמים משקים משפחתיים חלשים, מתפרקות אגודות במושבים שהתמכרו, וארגונים כלכליים אחרים של המושבים נקלעים למשברים קשים. אחר שצבר חובות של עשרות מיליוני דולרים.

במושבים, מכל התנועות, חיות ביום כ"40 אלף משפחות. אם תהליכי התמוטטות יימשכו ויצברו תאוצה, אלפי משפחות ייחסמו במערבולת אנושית אדירה ויכור קשות. אנשים אלה ייאלצו לצאת ממעגל הייצור התקלאי, וחלק מהם ייאלצו לעקור ממושבים שיתפסקו. המעבר הזה יהיה ברוך בחיבה באג, ובכל קשה יותר, המושבית לחוב נקלעים מועלים המאבדים את מקום עמדתם והופכים למוכלים. משפחה שתואלץ לנטוש מושב מתמסק תיחנק לא רק ממקור פרנסתה אלא גם מסביבתה החברתית והאורח-החיים המושבית המיוחדת. כמה מושבים יישארו אחרי המפולת, כשהקצב יתייצב, קשה לרדת.

גורליה גל רגלני, יזמת רגיל, מוכרת תנועת המושבים, מביעה בראיון עיתונאי רעות אופטימיות: בין עשרים וחמישים לארבעים מושבים ייסיקו לחסוק במושבים רחמם. לישותים קהילתיות, כחמישים אלפים משפחות, חחית במושבים אלו וכן משפחות מספרות שמשלר בחחית משקן במושבים אחרים.

מה שישנה ללא הבר הוא אופיית של התקלאות הישראלית. המגזר השיתופי יפסיק להיות בות מוביל. יישמט היסוד מתחת השוק המאורגן. בתנובה" וההתאגדות מכבי" המושבית המרכזי, המרכז התקלאי יאבד מכוחו. ומעצות הייצור והשיווק הממלכיות, המארגנות את הייצור התקלאי כענפים השונים, יתפסקו או יעברו שינוי דרסטי.

המגזר האישון שיינוק ישירות הוא התנועה הקיבוצית. כשהמסגרות המשותפות לקיבוצים ולמושבים יתמוטטו, חוב כל במאה מיליני דולרים, שתויבים הארגונים המושבים לתנובה" ל"מושבי" הארגונים כלכליים אחרים אורזים של התנועה הקיבוצית — ייד לטמיון. כטוח האורן, גם הבו החוזי והפוליטי של ההתיישבות העובדת, במגזר מרכזי מוצר העובדים, בהסתדרות ובמדינה, ייפגע קשות.

החברות המדיניות והפוליטיות במדינה עוקבים אחרי הופעת התנועה המושבית ומתייחסים אליה על פי האינטרסים שלהם. מי כראנה — ומי כשמתה לאיר.

ניצחון לימים

אסון לתנועה הקיבוצית

עוד הימין הליברלי פירק תנועת המושבים והיה ניצחון, עוד מצביעים לליכוד, וניצחון אידיאולוגי של גופה הפרטית על הערצין השיתופי. בהתאחדות האיכרים משמשים ימים בשמחה ומבנים לקולט המוני מושבניים שהם לאיכרים פרטים.

למסע הקיבוצית, מפולת במושבים היא אסון. כעבורה העצב מורכב יותר. כמפלגה זו יש רבים התוודים אם כל מה שיקא יחבת העובדים, סקושת-תוליס דרך, סולל בנה" וגור ועד למושבים ולקיבוצים, הוא נכס או נטל. אלה שרואים במשבים נטל, אינם מודירים להחליף לעזרתם, וזה אלי מסכדי נטל הארצות של ממשלת האחדות והאומית בראשות פרס לעזקה המושבים.

הכלכלנים, כולל אלה שכצמרת השלמן, אינם חופפים את חשבת הבעיה הם מרבים עדיין במושבים של מתי"ם" מים א סוע של עשרה מיליון דולר. אם אמנם מושבים רבים יתמוטטו, אלפי משפחות יתפכו לאוכלוסית פזוקה. כעית עסקים תגמד בעיות כמו מצפודרדמן או ירוחם, שהמשלה מיתחת בתן מים.

המושבים מושבים יש אוכלוסיה כמו במצפודרדמן. אם

עשרות, או ארבע מאות מושבים יתמוטטו — יצטרם לספק לאנשים תעסוקה, ותחלק מועסקים גם ריוח. אנתו לא יכולים להיות אחרים למושבים במקוה יותר משכונת רחביה אחרית לקטמנים וזר בעיה ממלכית, אומרים בצדק ראשי תנועת המושבים, אבל, הסיכויים שפתרון כזה אמנם ימצא — קלושים.

אם ממשלת פרס נזהה אה שיקום המושבים, קשה לשער שהמשלה של שמיר תחפש פתרון ממלכתי לבעיה הזו.

ארגוני הקניות:

משבר — ומשבר אמון

יום 20.7.88 שלח אכרם בן-מאיר, מנהל האר"ן האדרי, מושבי הצפון ומי שהיה מביל משרד התקלאות, איגרת אישית לאלפי החברים באר"ן, והודיע להם על התמוטטות מתמקידו. להלן קטעים מתוך המכתב:

לחברים שלום רב, ב-30.6.85 הפעילה הממשלה את חכמייה הכלכלית, שכללה הקפאת שער השקל ביחס לדולר והקפאת מחירים של מוצרים רבים. משמעות הצעדים אלה הייתה שכל עור יעלה הפרד, ולו גם כעבורים של אחרים סטור. לחורש — עסקיה ריכזה רגילות ביחס לרילר, אך גלגלם להחזיר התוצרת כרב הענפים, בת עשרות אחרים.

קיימנו אז עשרות אסיפות ונסים, במושבים ובאר"ן ואמרונו... כי בתנאים שחתהו — כל מי שהיב כעסמים צמודי מדי, או חובות שוטפים, לא יוכל לעמוד בתשלומים מכות הבנסות משקיות שוטפות ו... ימצא עצמו מוכה קשות.

תלמה מאז שנה וחציאות הייתה קשה מתחזוי. הריביות הריאליט... הגיעו עד 70 אחוז בחלוואות פיתוח... ועד ל-105 אחוז ריאל באשראים בקנאמיו...

החובות שהכלו ותפתו במהלך שנה זו... הביאו את התחלת הארגון לניבוש הצעת... שעיקרית היו: חיזוק מערכת הבטחונות וניוס חון באמצעות מלווח מנימיו...

עוד לפני שגורן במכתב לגופו, יש לברר את בן-מאיר כי כן שחוא רבם בגורמה שבמקט נשתמה במדינה במלל ובכהתיישבות העובדת על כל מדינה בסדר: גורמה של אחריות אישית לבטחונות והתפתרות לאחר מתוליס, חשבו להניש שהכשולן כ"מושבי הצפון" לא היה מהמזרים ביותר, אם נשואו אורח למה שקרה בארגוני קניות אחרים. בן-מאיר גם לא נטש את משמרתו אל מול פני המערה, הוא תפסנו אחרי שום תכנית הבראה, ראג לאישורה והחל בביצוע. עם תום הביצוע, אחר שהמשלה תסייע והמושבים יתרמו את חלקם במלווח פנימי, יידר חובות הארגון 104 מיליון דולר ל-64 מיליון דולה, פרטים לטחת אחר ובכית נוחה תסיח.

המפולת במושבי הצפון, הא חלק מהמשבר הכלכלי בתנועת המושבים וזה אינו רק מסבר פינגם, גרליה גל, מוכרת תנועת המושבים, מרע לכך שמוכר קורסיל במשבר אמן ברלל, רבים מתברי המושבים איבדו את האמון בממשלה שנוחה אותם. בהנהלת תנועת המושבים שלא השכיחה לעמוד בפני, בארגונים אחרים מסומים שהשקיעו מיליונים רבים במסעלים מיתורים, במנהלים הפעילים בארגונים אלה, שגטו לעצמם משכורות נבחות, ונמעו במבניות. פאר... כל זאת כשהארגונים עצמם שקעו בחובות אידיים. בתנועת המושבים מרבדים על 500 מיליני דולרים, באוצר עומדים שחובות תבועות המושבים הם כ-85 מיליון דולה, כולל מהמושבים איבדו החברים את אמנם גם באגדה של המושב עצמו. זה קרה באותן אגודות (שאנו מעסטת), מן אמסור לחלק מתברי המושב לצבור חובות ללא חשכון, כין אם בשל השקפת מוסדות בשמש ובין אם בשל בכות ראחונה, בניית בני פאר, רכישות מבניות מטארות ובסיעות תכופות לחיל.

מעבר לאכרן האמן במסדרות, איבדו רבים את אמנם בדרך העשייה והם מאמינים היום שעבר זמנה של תנועת המושבים המסודרית. ש"יש בה ערכות כלתי מוכנלות בין החבר לאגודת ולארגון האזורי, ערכות העלולות לגרום לשיעור וחוכר למאסר ולטפילות של חברים כושלים וחמרי-אחריות על גבם של חברים חריצים ומגלחים.

הקיבוצים מחזיקים מעמד

הגוף הכללי של התנועה הקיבוצית, שגורלה דומה לזה של התנועה המושבית, מגיע ל-1.3 מיליארד דולרים, פי שלושה יותר מהחוב הכללי של תנועת המושבים, שהוא כ-400 מיליון דולה. אף-על-פי-כן, תנועת המושבים נמצאת בסכנת התמוטטות פיננסית, ואילו התנועה הקיבוצית מחזיקת מעמד יתר על כן בעוד שהמושבים מבקשים מלידת חובות בסך של כ-150 מיליון דולה, התנועה הקיבוצית מוכנה לסבול את מלוא חובות שלה ומסתפקת בפריסת למוח אורן של חוב זה מליכת נוחה.

בימים שבהם מקורות אישאי רבים וגורים, כפי בניני המושבים, התנועה הקיבוצית ממשיכה לייחנות מאמנם, של רוב הארגונים המממנים, וסיבה לשוני היא בכך, שהתנועה הקיבוצית עקרו הערכות חודרית וכוללת גשיר בקפדנות, גם ברמה האזורית וגם ברמה הארצית, ושם גורם קיבוצי לא להתכוש לחובות.

לבן להיוף, חרוב הנדול של המושבים החלט בתיב בעניין ביצוע החלטות האסיפה... פעילות זו של המושבים מאשרת את שאמרת שוב ושוב, כי במושבי הצפון" קיימת היכולת להיחלץ מהמשבר...

בדיון הציבורי הזה הוברר כי אין מבנה משותף: בין חברים שנישעו כל מאמץ למרע חובות לבין אלה הנוהגים כאילו החוב אינו שלהם. בין חברים הרואים את חובות האגודה בשלהם לבין אלה המתגברים באופן מוחלט לחתימת נציגיהם.

בין חברים בעלי משקים פעילים הוורעים שמסגרת מאפשרת להם להיות כלולים בחסדי קניות מרוכזות למשקים, המעניקה להם ערבותות להחלואות... לבין חברים כלתי פעילים שאין להם עניין רב במושב ובאר"ן...

בין חברים שמבינים שבדי להיחלץ ממצב קשה עליהם למנות קודם-כל לעצמם לבין חברים שמוכנים תמיד רק לתבוע סיוע ממני שמשמש כתובת לממן סיוע וגם ממני שאינו חייב להם רבר וחצי דבר...

בין חברים הזוכרים כי התלטות על קליטת מושבים צורנים התקבלו באסיפות, לבין אלה שאת עמדתם בעניין הם קובעים בעתיד, על פי התוצאות...

הדיון הציבורי הזה חייב מאמץ... מאמץ זה חייב היה להיעשות בו זמנית עם המאמצים... שני תחומים נוספים:

1. סיפול במישור הממשלתי לממן תשובות למושבים הצעירים... לאחר שנים שבהם נשחקו להם בנתים האינפלציה הגבוהה תקציבי ההתיישבות וחמימות.

2. סיפול במערכת הבנקים... כדי להסדיר את חובות המושבים והארגון לטוות זמן שיחיו בני פירעון ללא הכבדה קשה מרי...

המשבר שמקו אותנו — מקורו... בתנאי מימון קשים, שתיקת תקציבי מיתות... ויזדה ברווחות בענפים מסוימים וגם משנים וטעויות. האחריות למשנים ולטעויות במושבי הצפון היא שלי... התופעה הרווחת בארץ בכלל ובסקטור התקלאי והמושבים בתוך זה, כי משנים נשארים מיתמים, אינה מקובלת עלי, וזה מבכר גמלה בלבי החלטה, שבנסיונות אלה חובה עלי לפרוש מתפקידי.

אברהם בן-מאיר

מלחמת העולם השנייה

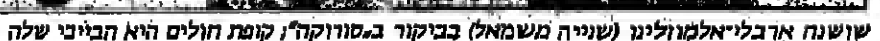
מאת דוד ארליך
עם שושנה ארבל-אלמוזלינו

[illegible]

ברִיחָה ממוסור
ש וְשֵׁנָה אֲדַבְּרִי אֲלֵמֻזְלוֹתָיו נִלְוָה בְּעֵיד מַצֵּל שְׁמִיעִת
 מוֹצֵא הַמִּשְׁפָּחָה מֵהָעֵיד אִידֵּבִיל שֶׁנֶּחֱכַל הַחֹדְרִים וְהוֹנֵה
 מִמֻּקֹּדֶר הַשֶּׁם בָּלִי. כִּי הַנְּעֻזֹּת וְהַחֹדְרִים בְּצִיָּה מֵעֲצִיָּה

ש וישנה ארבל-אלמזולתו נולדה בעיר מצמל שבנות
מוצא המשפחה מהעיר ארבל ששכחל הטרדים וזו
מקור השם בלי. בין הנערות היהודיות בעירה הצטיינת

۱۵۱۰

במסעו על חזון הקדוש בלילה ששקם כל אחד לעצמו מה
דענו מי נמצא בלילה הזה שקם כל אחד לעצמו מה
חשתי שתקסן אותנו ויחזיר אותנו לעולם השני
חששנוהו במסעו אם תקסן אותנו כלכלו שעה אחת
רלח תא חלום נדלק אתו ובדלת חלום נדלק

A high-contrast, black and white photograph of a man, likely a soldier, holding a Nikon SLR camera. He is wearing a dark shirt and a shoulder bag. The image is grainy and has a high-contrast, almost stencil-like quality. The man is looking down at the camera. A small label "1000" is visible on the bottom left.

10

12

מאת חנה קים
צילמה חנה קלדרון

דרכון לסיני

סיור בדרום סיני שנה לאחר ראס בורקה
המצרים דורשים חידים ישראלים ואמריקנים
איבת מוצעת וסיני במעמדיקה מאדם
ומורה מישראל ומישראליות
הקורנואליסטים ילמדו שסיני חיה יפה גם
בלעדיו, וכנאיבה אין שקי שינה, אלא
מכון של 4 כוכבים

לשון הם הקטנה, ואת במסגרת עבודת השנה
הכוללת הקמת בתי-מלון, כפרי גושש, סלילת תשתית
הכביש לקהיר, מתקני-תחבורה ומשטרת תחבורה
כאן רכבל אל הד משה, כמנה במצרה, ממכר
הישראלי, עוזי.

בעיה מוטלית

צ'ל הר של ראס-בורקה בתקופת, כאן נקבעה
הישראלית לסיני, והתחוקו הפראנוד הישראלי
האמון, כאן נותן חסן עיסא את גרסמו, הוא מרוב על
שימוש כמלים, "טראומה", "פעולה", לא גורמלית,
מונבת, "בלתי נתפסת", "בלתי אנושית", "מנועה"
מצרים, הוא טוען: "כומן התאונה הד שילוחו
ואמבולנסים למרגלות ההר, ובעיה חיתה שהוטל
לירות במי שרצה לעלות למעלה, ולכן איש לא תרשם
ולא מטיני שלא רצינו לתת עזרה, הסבר משנה משה
הישראליים השתמשו בנימוק, "המנטליות המצרית" -
שמחכה למקורה, ואם בעלי-הדגה לא במקום, לא עושה
מה שבטוח הוא שהמצרים ניווקו ממקרה ראס-בורקה
הישראליים המסיקו לכאן - האמריקנים, שמפוזרים וחסות
אפילו לפאריז, תהדחוקו לחלוטין.

אחרי, במסגרת העיתונאים, גשאל, עיסא, והם
להליקוסטרים ישראלים לטנס לסיני ולמנוע עוד
לישראלים שנמנעו, ואם תקרה תאונה למטילים
בבארבע, תסכימו שונים לשם תליקוסטרים -
יודית של עיסא, הוא מסביר שיש להם, למצרים, מ
הרסואי הרדוש, ואם לא יהיה מספיק, הם אכן יעזו לשלוח
אבל ניתן להבין שההחלטה מועד, או ליתר-דיוק - נבע
דבר שזוא מחשיב, בשיחה מאוחרת יותר עם נא
מנטלית, משטח אחד הובד במיקור מרבינו, אף על
הנבטם לאחר ראס-בורקה, אבל האם הנבטם אנוס
ההמצאה בטונים "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
לא זה, לא אחת רצה, ובעית מצרים העולם הסיני וזה
מצרים, בשיחה עם אחמד, היא עולה השאלה מדוע הול
התקור, ומהאום נוכרים שפרצה מלחמה בלעגן, כמעט
בכניסה לנאיבה עוד מימן לכבוש הישראלי, אחר
חיוך מצויד על שפתיו, מצביע על חריכת המשקיה-אלה
הקדי הפנימי נכח-שם (בעברית), "בנידונות, שד אר
26.4.82

כספר הדייגים של נואיבה, שכלל כמה מבני וקון
מסעדי-דיגים טעימה והיו מחבקי ישראליות, נון מלון
חוף הים, ארבעה כוכבים מצריים, בריכת שחת, מסה
אוכל מצרי ובינלאומי עורב, והכל למרגלות ים חלק תולדות
והווי הסהרה, שקט, לא וול במיוחד, 46 דולר ללוג, זה שנק
אבל וול יותר מאילת, לקטרים תמצא כאן מרבה - המון
לא טובים בנימור, בסרטים הקטנים, אבל למרחק זה עש
חשק לחזור לכאן.

בדאח נבנה במר-גושש, עם חדרים ותגליות, ואחר
לצלול כמים, גם כאן המקום כמעט-ריק, המודיק עוז
לאורך כל תהילת אהות של כאב על הנטיה בסיני, א
חברת נסיעות הוא עוד יעשה מכר בסין, אומי שרשאל
יחודי לכאן, כי הם אוהבים יותר את סיני, ואילת חשבה
מי שיתלונן על השירות המצרי, ואיטני על חסר הים
שלהם, על שירותים לא מושלמים, יעשה סיבול עוד נול
ויגלה מחירים מאמינים, שרות ולמני ואחר מה חוז
המתבטא בעיקר כקיצוץ כמה אהות ממורח הסיני.

ניהול עצמי

בסגנון-קרינת, שלמרגלות הד משה, עומד מן המצרי
שכמנו, עשרות מבני אבן הבנים בתמונת מריס
המלון, חדרש, המצרים רחו הצעת של, הקראס-ידי
להקים ולנהל כאן מלון נוסף ברשת החברה, הקראס-ידי
לכאן אלטי נופשים, אבל למצרים חשבו, נסיעה לא
הכיבוש הישראלי, לבנות בעצמם את מיתחלון-הנהל
אמר דוביס דות, כתב הסלוליות בעקבות, מעצת-הא
בקריה, שהשתתף אף הוא בסיור, חסן עיסא קרא לן
"בעיה של מנטליות", ולא אוסר שהישראלים יחז
לאמריקנים, חושבים שכל העולם הוא מטאורס-ידי
26 שנים הוא חייל בשרות משרד החוץ המצרי, ש
במוסמבה כוית ואיטלות, והיום לא אוסר שרצה מר
טוב, ושהוא מוצא שטח משותפת: במיתון, עם ישראל
עירות המודח ועם האילתים, כי, הם יורדים שזון נסיע
של בן-ישים, אחר מיריץ הישראליים הדיס של עיסא
ד"ר גבי דבורג, ראש המרכז הקורס-הישראלי
שמשתתף אף הוא בסיור, ר"ר ויבורג אוסר של
להקים מרכז נוסף בישראל, וזא ואשתו עולים
על הר משה, שעתידים לאחז חצות, וזא חזות
כבר תגיעו לקצות מותגים מצרים (הא אוסרים
לנפוש, באלכסנדריה או באל-עריש, מאשר של
שמענו שנורא יסר בישראל, שיש של
הרצועה החדה של, בעלי-הכרזה, עומד
של גושש, אולי תחשבת, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
בשארם-ידי", וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
רחובות ותניות - ממול-לאסר, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
חוף הים אומעים מן הסיני, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
של לחת, יד-גור, מונדת, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
שיר, המנגל, ופשוט, אומי, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
לישון על החוף, עם עיסא, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
שזא צופה תנועה, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
אליה יגיעו מצרים במיתון, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
נשלח לישראל גשים ולחיות, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
שנת לאחז ראס-בורקה, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
ישראלית בסין, הישראליים אומי, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
את חזקתם, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
הסיון מותג, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי
תכינו את חזקתם, וזא המצרי, "ההשוואה מעצבת כמה מן הישראלי

חסן עיסא - קונטרל של כבוד, באילת

למעלה משה לחתימת דרכונים, כנבול המצרי, כנראה בשל
נוכחותו של חסן עיסא, עוזרים מור יותר, מחליטים אוטובוס
ומנושים שני בחדים מצרים צעדים, שילוח אותנו לאורך כל
הסיו - חאל, המודיק, ואחמד וזיא, סטודנט מצרי, בונר
המחלקה לשפות-המזרח באוניברסיטת קהיר, אחמד מרבר
עברית שוטפת עד כיר הכנת הניאנסים הדיק של השפה, עם
ה"ישי" הישראלי, הוא אוהב את שמי תבתי ואומר שהוא
יודע שבארץ יחשבו שהוא תימני.

על אי האלמונים, תהנה ראשונה בסיו, מנהל רגל מצרים.
ספינה מוטלת מתגוררת למראשתיו, ממול נבנתה מסעדה על
שירות הקוסט-הרשע של ג'סמו, למי שמכיר, האי עבר שימוש
כלי - שמו מלט ואבנים והקימו מבצר על שרירי המבצר
הקדם, מבלי לסמן איפה האותנטו ואיפה החדש, המצרים
קוראים לו היום: "מבצר מסלמי", והסן עיסא אוסר שהוא נבנה
על-פי "צילומים אותנטיים", אבל מתקן את עצמו לתכניות
אותנטיות, ולך הבין ליוה תכניות או מפות הא מחבוק, מה
שיצא הוא מבצר הנרה כמו תפאורת-קטין, עם עקבות של
שפכטל על המלט, מרחוק זה מרשם-משה, מקרוב - מעורר
ניחור.

אדריך הסיו, גם כאן בנו המצרים בית-קפה, המשקיף אל

קט חום בסיני, שנה לאחר ראס-בורקה
שבעים קילומטרים מאילת העולה על
גדותיה בתיירים ישראלים ואירופאים
נחה לה נואיבה בשלושה בדרות,
ובמימיה משתבשים כמה עשרות

נושים מבחיר, ידן, סראן וקהיר,
אוטובוס של עיתונאים ומוכרי-נסיעות ישראלים מניע
לסיני, כמיתון מלא של הממשל המצרי, עם כל ניגוני הכבוד
החכור, הקונסול המצרי באילת, חסן עיסא, מלווה אותנו לכל
אורך הדרך, אוטובוס ריק נוסף עוקב כצל מאחור, למקרה בלתי
צפוי של תקר, אולי כדי לעמעם אח פראנויית-דאס-בורקה, שני
טנדרים כחולים, האחד מקרימה, השני מאחור, מכבירים אף הם
את השיירה, נגרלים ממשטרת התחבורה המצרית בסיני וישבים
בהם חלקם חמושים, כאי האלמונים, שעכר שיפוך מצרי, נכמור
רחמינו על שני חיילים מצרים שעמדו כחום הקופה למעלה
משעתיים, וקופים ורודכים לכבודנו.

ההשתרלות הו, המוסגנת, נרמה לכמה מן העיתונאים יסודי
מצטון מקצועיים, שמה המצרים הממורים מנסים לסמא את
עינינו, וזא הדי צדיקים לכתוב מה יראה ומה יקבל התיי
הישראלי מן השדה.

אי אפשר היה להימלט, כמובן, מקדיאות הרשאים-ישייה
חורגני-איי-בשלישית, ההשוואות המנטליות בין הישראלי
למצרי, האוכל מול תאוכל שלנו, הומו שלהם מול זה
שלנו, והו גום חיפוששים קרחתניים אחר וברורים, ציננים ידועים
כדי לשמוע מהם כמה הם מנוענעים אלינו ואל התבחרות
הסגרניות, ואלו מהם שלא אמרו דברים כרודבנות בכיוון זה
הם שמנים ופחדנים.

אין צינניות, אין שקי שינה

הישראלי הקולוניאליסטי יכול ללמוד היום, תוך ביקור
בסיני, שיעור חשוב כמה שמכונה ויתורים על השלום -
הנוסלגית שלו תמצא את סיפוקה רק במונני, אלקסנדר
שנמלון מרינה של שוף ולשעבר, שנשאר עומד כפי שהוא
כחוף נעמה שבשארם, הבנידורעשני הישראלי יתקל
בעבודת-תשתית וביחוס מצרי עצומה, שהחלה מאז הנטיה
מסיני, עכשיו כבר בדרד מי הבעלי-כית, סיני היום היא מצרים
מחול, כלי מרכאות, מדובבים אידיים של הרים ארומים-חומים,
חול צהוב וים כחול, עמוק ושקט, מנושים כוח למנו, כלי
הרגשת המתקן של אילת, אך הם כמעט-ריקים מאדם, מרי טעם
חורף טנדר כחול של משטרת התחבורה, נאקות מלכות עש
מרכי ושוככות בצל עצי הששיה, הברורים ממשכים לנגלל אח
ובנידיות - אבל מה אין ישראלים עם צינניות ושקישניה, אין
תכונה רבה, הומו וזרם לאט.

בתחנת הנבול הישראליה בטאכה אין תורים, אך מחכים שם

בירידת מלון "מרינה" של שוף (לשעבר) אל חוף שארם - ירדים עכשיו נופשים מכוונים, ידן וקאהיר

מלון מרינה

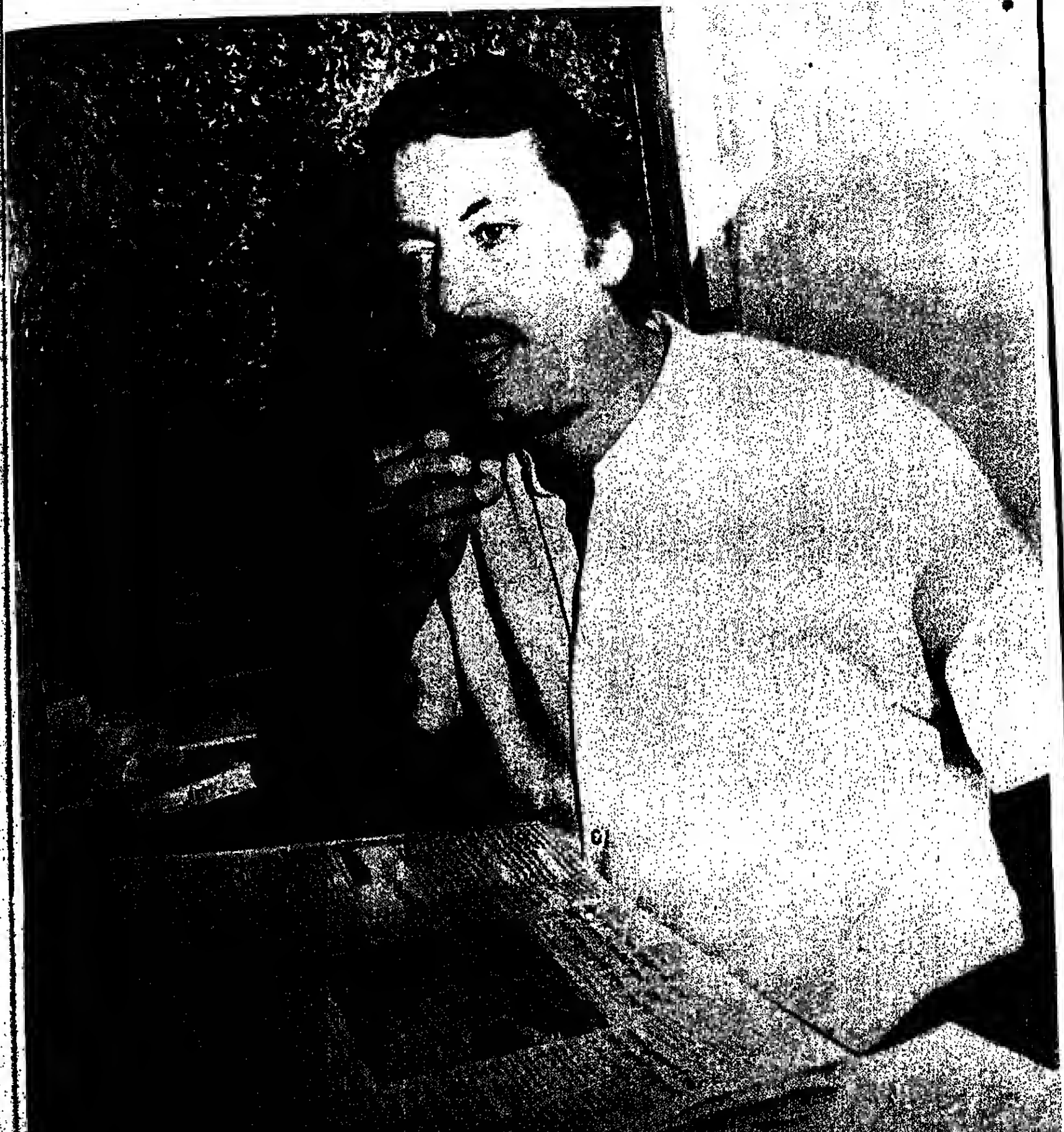
RDPe 122

1100

סלאח אידן 10

מאת חיה יוסף
צילם יוסי זמיר

שלושה עיתונים ערביים מוקמים בבית אחד בירושלים המזרחית. שניים מהם עמדו לאחרונה לפני מגידה השלישי, "אל- אודה" ("השלישי"), מחכה לתורו

בוקר במשרדו של איברהים קראעין, העורך ובעל
השבועון הערבי "אל-אודה", בירושלים המזרחית, נדפדפו
בחדר מלא בלבים, רק שישע שבעות מאז קיבל
מלב זאב נוער, הדא: מחר שאני יודע מה
לעשות איתי. ובלב מפורק אומר איברהים: יפה בזה. ערש
היום שדחה פנים בלב שמירה נודד. ברגעים הוא לא רוצה
לעזוב לחדר אולם מן החדר וברוב מאוהבים בו. אולי זה
שם צריך לתת לו מכוון את שאלתו, ואיברהים מתיירר רק לא
בית. השאלה הבאה המתבקשת היא — אכן, למה
מלישיקו לזה שם מותר להשתמש באלימות ובטרור?
איברהים משיב: אחרי כמה ימים נדע מתיחל המונח והמכור
לא אומר התחלה בטרור, לא התחלה בטרור, זה אלא שרשרת
מחבלת.

נראה, הוא אומר, "נראה מה קרה בשנים האחרונות, בימי
שלחן הליכוד קיבלנו יותר חופש ויותר אפשרויות לנהל חיים
לוחמים במסגרת ובתוך ישראל, כאשר בתקופת שלחן
השדה, מלגות האופלים מתנהגות בצורה הניגדת. כשהיא
מסתייגת אלא חיים, תחת שלחן ממשלת הליכוד האומי,
אין לנו חופש תנועה, לא חופש ריכוך ולא חופש עיתונות.
המנהל חונקת ובכך לא אכפת לנו מה נעביר אליה — ממילא
אנו יודעים הרוב יסחק. כשהמלגות העומדות היתה
כשהמלגות לא היו צריכים לצעוק חמק, רק איימו עלינו
לשנות את העיתון, וכבר הם לחמו את מלחמתנו, חיים, פרט
הבני הוסיאליסטים יושבים בשלטון, ולנו אין אפילו
האפשרות להתנועע. פרט מס למרוקן ומנסה לשכנע את מלך
מרוקן להדריך עם הפלשתינים. הרי זה צריך להיות הדיכוי, הלא
שם צריך לבוא אלינו, הפלשתינים, ומאננו עליו לבוא אל
שלחן המרק."

מן הלאה אורי תוספתא, אני שואלת, אני לא מאמין בכך.
נשמע רב, עונה איברהים, "פרט כל כך אכזב אותנו". בקול רם
הוא מוסיף, "אולי שמיר רצה להוביל לעולם שפרט לא נקט
שיטות נמוגות. אולי רוצה הוא ואנשי תחילתו לרד אתנו...".

איברהים אומר שכבר היו שיחות בין חסידי "עצמאות" כמעט
לעיתים רבות, אבל הישראלים התערבו ובכך גבשו השליחות.
שלא מעדה לו חסותו מועד כי ערש הוא זה שמונע כל
אפשרות של הדברות, הוא משיב בבעס, "מה זה חושב מי האיש
שצריכים אותו ודי מבררים על מחר פוליטי ולא על כבוד
האיש."

עבודתו ניקון במחנה המעצר
בין חסידי פרט רומנטי ושמיר משותף ערב ושרב שפורר
האיש של משכיל ערבי צעיר, אולי ריקון אופייני של רוח
התקופה.

גולדתי בירושלים במילואן, בשנת 1947. הרי הוריהם
נולדו כאן, יש לי שלושה ילדים וכל משפחתי חיה בירושלים.
אני הוא הצעיר בנבי משפחת קראעין, אני היה קבלן בניין,
המשפחה האם שלושה אחים ושני אחיות התגוררה בשכונה
ליד ירושלים. לפני קום המדינה חיו אצלנו, במילואן, יהודים
חסינים וערבים שכונות טובה, בקטנות ספורו לי כמה קרובים
היו זה היה את הזנים חוננו יחד, נשי השכונה החליפו ביניהם
מרחמים של מאכלים וגרלו כמו ילדי כל שכונה אחרת. בעם
גדול היה לנו רוקא על האנגלים. אפילו אחרי קום המדינה לא
כעסנו על היהודים אלא על האנגלים, שרצו להחליף את ארצנו.
עד 1967 לא ראינו יהודים-ישראלים. סיפור לנו שהם,
יהודים, הרגים ערבים, שולטים ביד חזקה, ולפני עני
הצטייר רמט נורא, בלתי אנושי.

בשלהי מלחמת ששת הימים ברוב רכ הצעירים הערביים
לירד, אני הייתי בכך ברוב העומק, באוניברסיטה, שם למדתי
מסורת אנגלית והדא, כעצם רציתי ללמוד רפואה, אבל לפני
גמר הלימודים בחינן תפסו אותי בעת המגנה וישמתי במעצר
20 יום. לא הייתי מוכן לבידוד וקיבלתי רק 25 ארוז במצוץ
הציונים, פחות מדי מדי להתקבל ללימודי רפואה
באוניברסיטה קדי, כך החלתי ללמוד מסורת אנגלית.
בינתיים פרצה מלחמת ששת הימים, ומישהו סיפר לי שהיה
והאחי נהרגו על-ידי הישראלים. נשאתי ללא תמיכה בלכלית
וידעתי שעכשיו עלי לראות לעצמי, ההלחם להישאר בידון
ולעבוד כדי לסמן את הלימודים.

אחרי גמר הקרבות הורינו לי מחר של קרה להם שום
אסון, איש מבני משפחתי לא נפצע ולא נהרג. הם ביקשו ממני
שנאחז בחינה, לירושלים, ניסיתי לעבור את הגבול עם כמה
מחברי אן התברר שמשפטם כבר של צולל שומר על כל
הגבולות. במקרה פגשנו נהג ערבי שחי בשטחים והוא הכניס
לנו שעבר משימה דינאם יעבד אותנו לשכט, שילמנו את
המזיד וכשעה ארבע לשלחן בוקר הועדו למקום מסרים ליד
היידן, שם פגשנו אותו. בולנו לכשנו תליפות כוחות, עניבות
וחלוצות מהודרות. עלינו לסדר, והנה הוציא אותנו למרכז
העיר שכם, לא המסקנו להכניס על הכניס ובכך נעצרו על-ידי
קבוצת חיילים ישראלים.

ואת היותו הפעם הראשונה בו עסיתי פנים אל פנים מול
האויב הישראלי. המוחות היה יוצאדן, מחר, היינו רגילים
לחיילים מצוחצחים ולבושים בקפידה כמו חיילי ירד, והנה
הביאו אותנו למתחם צבאי שגורא במז מנה צופים, החיילות
החיילים שם היו לבושים מירשול, ולא הרשנו הכולל בין
קצינים לחיילים רגילים.

במחנה הסדיר בני לנן חברי, בערבת אומרים: לבודך
אחך מחברך — זה נדע מסתם... ובאמת, כך הרגשתי. החייל
אשר לי בערבת שברחה הודר את חוקט, ואני חייתי בסתר
שהם הוא יוצא אקרה וייהי בו. אחריכך הורה לי אותו חייל
להשליך את שריון החולצה, ואני הייתי בטוח שהוא עומק
להרוק לי וריקה מיוחדת כדי שאשיב לשאלותיו בזקרה.
האמת היתה אחרת, והיום היא אפילו נראית לי משעשעת.
החייל אמר קח מכרשת, רלי וסמרטוט ותקח את החדר עד
שיבוקי, שאלתי אותו: איפה חברי החייל אמר: כשתגמדי,
אביא אותך אליהם. אין לך מושג איך עובדת נקיון מעולה
עשיתי, כדי להגיע אליהם. מאוד יותר הביא אותי לחדר אחד
ושם נדע לי שלם חברי עבדו כפועל-דיקן, הם לעומת, ניקו
בתשיבות, החיילים-לרים פשוט לקח להם חופש מניקוי
המחנה האנחנו עשינו את עבודתם.

בביתם של חיים הביאו אותנו למחנה מעצר. אחרי כמה
שעות של תפקוד התכוננו לחדר גדול, להדי נדע שאני נמצא
במעצר ואבא חיי גרע לשם אחרי רין הברית המכריז לשחרר
אותי. עברו 50 ימים וירדנים וכך יצאתי לחופש.

מנהיג נולד מתוך מצוקה

כשהתעוררתי בביתנו בלילי שאמר לנו להתחנך בעיר
אנכי נא נכנינו ללא תעוררות. הגשתי בקשה ובכתיבתי
הסתגרות בידת הדי, סיפור לנו שכל ערבי שתתפס ללא
התערה מוכה ואחריכך מועמד למשפט כפני ביתדין צבאי.
כשמועדת אלה התחלתי ללמוד ערבית, אמנם לא יתנה לי
עריין הורמנט להיות תחת שלחן הבידוש, אבל זהו שמעווע
שונות, ואני האמנתי שברא לי ללמוד, רציתי להכין את השפה,
ליקרא עיתון וללמוד מתי יחסיים על המצב שאלין נקלענו.
בשקיעתו, את תערת ההות שלי שלטתי כבר קצת
בערבית, והתחלתי לבוא לדוכות, המפגש היה קשה קשה
לחיות. תחת כיבוש עין, הריך לוכד, שאו שלט המערך,
הישראלים היו כמו שיכורים מגיחונם במלחמה ששת הימים.
מב המיעוט, ערבי המדי, אנוני וירעים מן הדיסטוריה
שמנהיג נולד מתוך מצוקה נודד, וערפאת, בשבילנו, היה
מנהיג כזה. לא היו צריכים לחזר אותו, הוא דיבר אתנו על
ברבים שהשנו בו הם נחזקים לנו, הוא פתח לפנינו שער של
תקווה, ואלו ירענו. שם הוא ייכנס למעגל הפוליטיקאים, אני
לא ידע את היינו מוחרים בו חיים למנהיג אשף, אבל אז לא
ידענו.

מה שהיה מועד במיוחד היתה העובדה שירענו כי אל לנו
לצפות לשום עזרה מצד ממשלת וסיריית, ערביה, היכשנו
שאם לא נפעל מתוך עצמנו, אנו, הפלשתינים, שחם מדינה
ערבית אחת לא נתקף אצבע למען שחורית, חשבנו לבודד
משחק פוליטי כדי מריאם ערבים ומערביים גם יחד.

שופר למדידות

גם בשותף מניע למדידות איברהים הוא וליכוד הממור
של המיטרה, ערפאת, צעיר, בן 39, לבושו אירופאי
מתוד, בעבר הוציא לאור ספר שירי אהבה-חלומות הנדול —
חיי, קשמות שקטים, עבודה ספרותית ולפחד סמכות אנגלית
לצדדים לעיתונות, הגיע במקרה, בתקופת לימודיו

באוניברסיטה לא היה לו זמן, לרבריו, להיות מעל פוליטי. אביו
נפטר ועליו הוטל על קיום המשפחה.

"עבודתי במורה בתורן וכתיבתי שירים שפורסמו בעיתונים
ערביים. ביוון שירעתי היטב עברתי — עשיתי תואר ראשון
בספרות אנגלית באוניברסיטת ירושלים, והייתי צריך להוכיח
נס בעברית — מצאתי לי מקור פרנסה בעיתון שחיפש מתרגם
מערבית לערבית. כמה שבועות לאחר שהתקבלתי לעבודה
חתמו אחי על חוזה התחלתי לכתוב כתבות קצרות. מאחר
יותר הצמתי לעורך המדור הספרותי, שם העיתון היה אשעב,
בעבודתי בעיתונות הכרתי את רימורה חוה מאחלי,
עיתונאית, מרצה ומקורבת לערפאת, פעילה באשף, החלטנו
לפתוח עיתון משלנו, למדוח שירענו שזה לא היה קל.
מהתחלה שמרנו על קו פוליטי-פלשתינאי והפננו תמיכה
באשף, הוצאנו, ואנחנו, מוציאים, את השבועון כשתי שפות:
בערבית ובאנגלית. את השבועונים אסור להפזר בשטחים, וגם
בירושלים יש לנו קשיים. שוט המדינה חלוי בסדר מעל ראשנו.

אחרי שתפתנו בשנת 1982 את השבועון "אל אודה", היה
לי סקסיס שופר למדידות לבני, למרות זאת אני פועל בצורה
מתחכמת. אני יודע יש לי אתנו וצריך ללחם בדרך נכונה.
הקו הפוליטי שלנו הוא פרו-אשף-פלשתיני, בן, אני תומך
נס באשף, אומרים עלינו שאנחנו מקבלים חסיכות מגופים
פוליטיים. זה לא נכון, אין לנו צורך בכך ואין לנו גם צורך
לפרסם רעות פוליטיות שאינן לפי מצפוננו. עוברים בעיתוננו
בעשרה סגבים, רובם בעבודה חלקית, כל מלה עוסת צנוחה.

לדווח בין השורות

שני הנורכים, בימורה ואיברהים, תומכים באשף, אם
כי לא פעם הסייג איברהים מן הקו הפוליטי של
ערפאת. כאשר מן הנלינות האחרונות של "אל אודה" (מחור
באוגוסט) כתב איברהים במאמר המערכו: "האומנם יודע נהל
המודה-היכין באפסעות חקיקה המנוססת על הכנה פוליטית
בין שתי המפלגות העיקריות בישראל? בלום תיפתר השאלה
כדי ששלו או מלחמה באזור על-ידי חוקים שיתקבלו בכנסת
(פשוט), מפני שקבלתם תשרת את האינטרסים של שני מנהיגי
ממשלת האחרות האלמית? אם שמת נשלמת החברה
הישראלית על-ידי חוקים וכללים נגלי טעם והניק, בשל
האופורטוניזם של מפלגת העבודה הליכוד באדתי שאלות אלו
התעוררו במרמזת הישראלי, לאחד שהתקבל בקריאה
שלישית, חוק המנוע פנישות בין ישראלים לסקורי אשף,
ושלפיו יוסל על ישראלים, המפרים אותו, עונש מאסר של כמה
שנים."

ב2 באוגוסט, כמה שעות אחי שעובות את הבית בדוכן
מאלח אדן 10, בו שוכנת המערכת, הדיעו לעורך הראשי של
היומון, "אל-מיתאק" השבועון, "אליעזר", השבנים, על
מנידתם. מאחר יותר פנה העורך לבניצ ובכתיבתי העיתונות
ממשיכים לצאת. איברהים קראעין דע על תרין ברבר מנירת
העיתונים כבר מומן, אך המשיך לעבד בדגיל, ביום מן הימים,
הוא יודע, יגיע גם תורו שלו. בעצם גבר איימו עליו בסכנה
לפני שנתנים, אחריכך תורנו ושני את גולדתי, ועי הפעם
הבאה עסקים בדגיל.

עיתונות, אומר איברהים, היא מקצוע מיוחד במינו,
השאלה הגדולה, מה בן זמננו לא למעט, מציבה לכל עיתונאי
אחראי, אבל להיות עיתונאי נופס על-ידך גם עורך עיתון בממד
הערבי — זאת משימה כמעט בלתי-אפשרית, מצד שני, העיתון
הוא השופר היחיד שיכול להגיע להמונים, למרות הצנזורה
המכניד כל זאת אפשר לדחות בין השורות, המסיני יכין,
מאסר המערכת האחרון כותב איברהים, בעצמו שהלך
הצליח הקשרים בין ישראלים לאשף, לגשר במידה רבה על
סער של איבה ופגא. בירשית הפלשתיני-ישראלי, אשר
החל בשנות ה-80 הראשונות, הביא לישראלים סיכוי לראות גם
את הצד השני של האוכלוסיה הפלשתינאית, שהיא צד שתנו
מה שעוצב על-ידי מנהיגות, אשר ציירה את הפלשתינאים
בכנופיה של טרוריסטים שרוצח לחרס את מדינת ישראל
ולחרוק את היהודים לים."

רופא אחד ל-7000 אינם

איברהים מנהיג כי הוא מועל לפי מצפוננו. לא ספם הוא
נוער בערפאת ויחד עם זאת מתלונן על מדיניות ממשלת
ישראל, אני מצביע על תקלות, אי-צדק ואנועו של ממש,
הנה, למשל, סטטיסטיקה מעניינת שאני מצביע עליה בפני
קוראיה: כמותה הפליטים בא"באליה סובלים 85 אחוז
מהתושבים מאספארים נטלעים) בגלל חלואים סביריים
נדועים, 361 אחוז סובלים מאמפלות ודיזנטריה, אבל מה
שבאמת מרעיש זו העובדה שבשנת 1984 סיפל רק רופא אחד
ב-7000 תושבי המחנה מידע כזה ערשה רשם מועדע על מלום,
במידוח ממש, שיישראל יודעת ביחסה המנסת כל מה שקשור
לטיפול רפואי, אנכ, מוסף איברהים, לא בדקתי את התנאים,
אבל יש להניח שאם לא היו גבונים הצנוחה-כבר היתה מחקת
אותם.

חברות למקצוע ותשתית לעיתון, רימורה חוה מאחלי,
נעלמה מן האופק, מספרים שאפילו חזויה מתוך שורות אשף
התגורר לקיצוניות שלה ולדרך בה עוררה את וקטם של
שלטונות ישראל, ויימורה נמצאת זה חודשים אחרים בפרס
וקשה לדעת מתי תחזור לירושלים.

איברהים מודה כי איך כל תקנות לשלוח בין שני העממם,
ישראל והפלשתינים, חיו תקופות, שהאמנתי שנוכל להיות
יחד, הוא אומר, "שני עמים בשתי מדינות, אך נראה שכלכל כל
התקוות, הסיפור שלנו לעולם לא ייגמר, חלמתי שולחי יחיו
באין מולחמם, בשכונות טובה עם יהודים, אני רוצה שיחיו
תחת שלחן כיבוש, אבל אין לי לאן ללכת, אין לי מלךוח
אחרת."

מלךוח מלךוח

100

